

idea d'assegurança social, el mateix des del punt de vista econòmic que del punt de fita moral.

"La crisi internacional de treball i les nostres dificultats econòmiques han deixat de banda ampliacions de serveis que representen subvencions, les quals podrien ésser una càrrega feixuga per la indústria, sigui directament o per mitjà de quotes o impostos. A més, el relatiu fracàs d'assolir aquella integració dels serveis mèdics que es proposaven les lleis del ministeri de Sanitat de 1919 i de govern local de 1929, centralment en un cas i localment en l'altre, han revelat els obstacles pràctics que es posen davant l'idealisme mèdic. És útil, per tant, demanar-se si les idees han estat sanes i observar en quina direcció han marxat altres pobles.

"Abans de la seva crisi financiera, el poble nordamericà, que tenia una organització sanitària molt més deslligada que la nostra, en la qual hom remarca fondes variacions entre uns Estats i altres i entre els diferents comtats d'un mateix Estat, començava a fer amples enquestes sobre l'organització dels serveis mèdics dels quals la Conferència sobre Protecció i Assistència Mèdica dels Infants, tinguda a la Casa Blanca, fou un remarcable exemple."

UN INFORME GENERAL SOBRE SERVEIS MEDICS SOCIALS.

El més remarcable exemple, però, del desig de fer un detingut estudi de l'organització mèdica social, és la comissió feta a Sir Arthur Newsholme "d'estudiar les relacions entre la medicina privada i l'oficial amb especial referència a la prevenció de malalties, arreu del món civilitzat".

El comissionat, com resultant de la tasca que li fou encomanada, ha escrit tres llibres: dos d'estudis internacionals i un sobre "La Medicina i l'Estat". En aquest darrer, fent ampla referència als altres volums, fixa les conclusions a què ha arribat en els seus estudis, concretant el seu parer sobre els principis que han d'orientar els progressos de la medicina de l'Estat i donant alguns consells per tal d'evitar les falles que hi ha en el seu camí. Els primers volums foren, més que res, les notes preses per un investigador peripatètic i són més de referència que per lectura seguida, però "La Medicina i l'Estat" és el fruit madurat de molts anys d'experiència com a metge,

com a inspector de sanitat d'una ciutat provincial i director de serveis mèdics d'un gran Ajuntament, fertilitzada per l'estudi de mètodes estrangers que ha tingut ocasió de fer suara.

Apart de l'admirable organització hospitalària dels països escandinaus (especialment la de Dinamarca) i llurs relativament complets projectes d'assegurances socials, no creu que Anglaterra pugui emprar res als altres països europeus. Remarca que els estaments mèdics d'Alemanya, França i Bèlgica no estan gens satisfets de les seves relacions amb l'Estat, quant als projectes d'assegurances i per l'establiment de policlíniques, especialment a l'Europa oriental, que són un perillós substitut d'aquesta cooperació del metge general, els consultants, els hospitals i els serveis d'Higiene pública, cooperació que es necessita imperiosament i que només poden tenir una grossa part de ciutadans posant-la en una altra base que la del pagament per tots els serveis emprats.

Critica tots els sistemes d'assegurances per la seva deficiència en la part preventiva. Al seu juí, no hi pot haver gaires avenços en higiene individual de no ésser per mitjà del metge general, al qual considera encara insuficientment equipat per tal obra.

El primer pas, creu, es establir un examen mèdic complet de tots els ciutadans que ingressin a l'Assegurança de l'Estat, i posar en pràctica un projecte d'examen periòdic dels assegurats sense esperar que la malaltia posi en relació malalt i metge.

Com a corolari, és essencial més i millor ensenyament de medicina preventiva. Calen efectius arranjaments per tal de fer possible el tractament hospitalari al qui ho necessiti sense intrusió d'altres consideracions, però en això han fallat tots els sistemes d'assegurances, el capital de les quals no poden sostenir tan feixugues càrregues. Tenint fe en el sistema social anglès, espera que en l'esdevenidor els metges generals, més estretament associats amb el poble per una millor educació higiènica d'aquest, podran fer part de l'obra que ara està encomanada als serveis oficials sanitaris pel que fa a la protecció de mares i infants. En alguns punts del llibre, sembla mostrar-se dubtós de què pugui assolir-se un gran avençament en l'aplicació de la medicina preventiva fora de fer-se per metges oficialment retribuïts; no gens menys resta evident que un servei així no